

Сила рідної землі

Легенди України

Батьки маленької Соломії Крушельницької понад рік мешкали в передгір'ї Карпат, у селі Тисове коло Болехова. Одного літа там спалахнула пошесть* холери. Люди мерли сім'ями, пустіли хати, сумно вили собаки. Палили люди вогні, якими очищали зле повітря. Проте все одно невидимо занеслася пошесть у хату Крушельницьких. Маленька п'ятирічна Соломія захворіла.

– Що нам діяти? – голосила в розпуці мати й просила свого чоловіка. – Піди-но до старенької Марини, що живе під лісом, може, вона дасть пораду.

Застав Амвросій Марину, а вона сказала:

– Отак просто йдіть дорогою із села на полудень. Лісом, лісом, аж побачите хату лісника, а потім підете направо до високого дуба й знайдете під скалою чисте джерело. Та вода є цілюща.

Сів Амвросій на коня і поїхав у гори, але джерела не знаходив. Уже збирався ні з чим повертатися додому, аж побачив у лісі оленя. Майнула думка: олень іде до води, до лісового джерела! Дуже втомлений довгим блуканням у лісі, Амвросій припав до води – і наче свіжі сили ввійшли в його єство. Тут і зозуля закувала.

– Зозуленько, пташечко! Закуй моїй Соломіїці на щастя-долю.

– Ку-ку! Ку-ку! Ку-ку! – полинуло лісом.

– Буде жити моя Соломійка, бо так весело й багато років їй зозуля накувала, – зрадів батько дівчинки.

Привіз Крушельницький цілющу водицю додому. Підняв ослаблену Соломійку й напоїв, потім іще й іще, другий, десятый раз, бо казала стара Марина пити багато й часто. Окріпла Соломійка від тієї води, перемогла жахливу хворобу.

Дивовижну силу проявила вода з карпатського джерела для Соломії. Розповідали в селі, що то рідна земля-матінка передала дівчині свою силу, стан стрункий, красу й чарівний голос. Зразу після одужання Соломія дивувала батьків своїм милим голосочком, що чистий був, як те карпатське джерело.

* Пошесть — масове захворювання, епідемія.